Perhaps he appeased

שמא פיים –

OVERVIEW

ר"ל maintains (according to ר"ש) that if the גע was signed ten days after it was written it is a אמא פֿייס because we are concerned שמא פֿייס. There is a dispute between שמא פֿייס as to what is the concern of שמא פֿייס.

-פירש בקונטרס שמא נתייחד עמה והוי גט ישן explained that שמא פייס means, perhaps he isolated himself with her, and so it is a פסול (לכתחילה), which is (פסול (לכתחילה) -

תוספות disagrees with פירש"י:

- ואין נראה לרבינו תם דהא בסוף פרק מי שאחזו (לקמן דף עו,ב) קאמר לרבינו תם דהא בסוף פרק מי שאחזו (לקמן דף עו,ב) אול לרבינו תם דהא בסוף פרק מי שאחזו לפרק מי שאחזו states, and we are not concerned for a גט ישן -

שהרי לא נתייחד עמה ופריך עלה וליחוש שמא פייס משמע ^{5} דתרי מילי נינהו שהרי לא נתייחד עמה ופריך עלה וליחוש שמא פייס with her (this concludes the גמרא), and the גמרא asks, 'but let us be concerned שמא פייס; this (question) indicates that מא פייס are two separate concerns.

תוספות mentions an additional difficulty with פירש"י:

רעוד דלמה ליה למיפרך שמא פייס ומשום גט ישן התם דקאי אההיא – And furthermore why is it necessary for the גמרא to ask there שמא פייס, which is on account of גט ישן, since we are referencing that case where he said -

– דהרי זה גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלשים יום ואם לא באתי מכאן עד י"ב חדש 'This is your as long as I do not appear in your presence for thirty days', or where he said, 'here is your גט if I do not come back from now up to twelve months'; to invalidate this גט it is not necessary to say יחוד -

כיון דאם בא בלא שום ייחוד בטל הגט⁴ –

 $^{^{1}}$ בד"ה שמא.

 $^{^2}$ The ברייתא there states that if a man says, 'here is your גט if I will not be in your presence for thirty days', and he went back and forth to her, since he was not מתייחד with her it is a valid גט (when eventually he will be away from her for thirty days) and אין הוששין שהרי לא נתייחד עמה.

³ The ברייתא concluded ברייחד שהרי לא נתייחד שהרי ולגט ישן אין וולגט ישן אין immediately asks ווליחוש שמא פייס. If ווליחוש שמא פייס ממרא immediately asks מ"ט (אין חוששין) וועמא פייס ממרא ממרא מאין משטין); why mention מ"ט (אין חוששין)!

⁴ See "רש"ש who maintains that this question is only on the case of אבאתי מכאן ועד י"ב חודש, where if he comes before the י"ב חודש the נג is automatically בטל. However regarding ל' יום there is no time frame when the ל' יום are, so even if he came back and forth many times, nevertheless if later there was a period where he

For since even if he came without any יהוד the בטל is בטל, since he stipulated, I will not be here for (either thirty days or) twelve months.

תוספות offers his explanation of ישמא פייס:

- ואומר רבינו תם דשמא פייס דהכא וריש פרק כל הגט ^{5} (לקמן דף כט,ב) אומר רבינו תם דשמא פייס דהכא וריש error states that שמא פייס which is mentioned here and in the beginning of ברק כל הגט -

- רוצה לומר שמא פייס וביטל ואמר גט שנתתי בטל הוא רוצה לומר שמא פייס וביטל ואמר גט שנתתי בטל הוא It means that perhaps he appeased her and nullified the גט by saying, 'the גע which I gave is nullified' -

ומיירי הכא כשאמר להם לחתום מכאן עד עשרה ימים או לאלתר – And here (by 'נכתב ביום ונחתם כו') we are discussing that he told the עדים, either to sign from now up to ten days from now, or he told them to sign immediately -

הם לא חתמו עד עשרה ימים ובשעת החתימה לא היה הבעל שם – And the witnesses did not sign until ten days, and when they signed the husband was not present -

ולהכי חיישינן שמא פייס וביטל שליחותם ושלא מדעתו חתמו – So therefore we are concerned that שליחות and he nullified their שליחות sign, so they signed without his consent -

אבל אם אחר עשרה ימים צוה להם לחתום כשר דאפילו בטל הגט קודם – However if he told them to sign even after the ten days elapsed the כשר, for even if he was מבטל the גט previously, nevertheless -

-הא קיימא לן כרב נחמן דאמר בריש השולח (לקמן דף לב,ב) דחוזר ומגרש בו אויימא לן כרב נחמן דאמר בריש השולח (לקמן דף לב,ב) who states in the beginning of פרק השולח that the husband may go back and divorce with the was previously מבטל.

תוספות differentiates between the שמא פייס here (and in the beginning of על הגט) with the שמא פייס אחזור (כל הגט מייס אחזור) with the מייס שאחזור מייס שאחזור מייס שאחזור מייס שאחזור שמא פייס שאחזור מייס שאחיים מייס שאחיים מייס שאחיים מייס שייס שאחיים מייס שייט מייס שייט מייס שייט

- מיהו אההיא דאם לא באתי אינו רוצה לומר שמא פייס ובטל את הגט בדיבור However, regarding that case where he said, 'it is a גט if I do not come (for twelve months)', there the גמרא did not mean to say מבטל and he was מבטל

was not there for גט it is a valid גט. See (משי"ף מהר"ם and) בל"י אות תכז בל"י.

⁵ The case there is where he gave a שליח and told him not to give it to her until after thirty days.

⁶ This means that he said it in the presence of his wife or of the שליח, or sent a שליח to his wife or to the שליח הגט to his wife or to the מבטל שלא בפני השליח והאשה. See later ג'ב,א.

 $^{^{7}}$ Similarly here too even though the עדים of the עדים expired after the ten days, but the גיט is still valid (when the husband commissions them again to sign the געט).

⁸ See previous footnote # 6.

the גט, by saying the בטל is בטל -

-יריון דאמר מעכשיו אם לא באתי ולא בא הוי גט מעכשיו אף על גב דבטלו אחר כד For since he said, 'the vi will be effective retroactively as of now, if I do not come', and he did not come; it will be a גע retroactively from now, even though he was מבטל it later -

- אלא נתפייס ובא קאמר ומתוך כך בטל הגט

But rather the גמרא meant to say he was נתפיים and therefore he came, and on account of his coming the גע became בעל automatically -

ואין מזכיר הפיוס אלא משום שעל ידי שנתפייס חוזר לו ובא –

And the גמרא mentions the פיוס, only in order to explain to us that because of the פיום he retracted and came; the פיום has no halachic relevance -

ומשני באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי שאפילו באתי אם היא תאמר שלא באתי יהא גט – And the גמרא there answered the reason we are not concerned (for שמא פייס and) that he returned, is because we are discussing a case where he said, 'she is trusted by me to say, 'I did not come'', meaning that even if I did come, if she would sav that I did not come, it would still be a גים.¹¹

תוספות poses another question on פירש":

ועל פירוש הקונטרס קשה דמאי משני דאף על גב דאמר נאמנת עלי לומר שלא באתי אצלה – And on פירש"י there is a difficulty, for what does the גמרא answer that he said נאמנת עלי, nevertheless even though he said נאמנת עלי that he did not come near her, nonetheless -

- אנן חיישינן ולא מהימנינן ליה

We (the בי"ד) are concerned that he did come (and was מתייהד with her), for we do not believe her.

מוספות asks a question on פי' ר"ת as well:

ומיהו גם על פירוש רבינו תם קשה אההיא דכל זמן שאעבור נגד פניך ל' יום –

⁹ On ר"ח ניסן תשע"ה, and on הרי"ז גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש he said ר"ח ניסן תשע"ה the אניםן מעכשיו , or sent a שליח לבטל to her or to the שליח, however he did not appear to her until after בפני השליח), however he did not appear to her until after ,ר"ח ניסין תשע"ו, the ג is valid since it is חל למפרע ה on הייסן תשע"ה, before he was אייר תשע"ה it in מבטל.

 $^{^{10}}$ He violated the אם לא באתי ועד י"ב חודש.

¹¹ He gave her the right (and trust) to override his תנאי and validate the גט, even if he came back.

 $^{^{12}}$ According to the מכאן ועד י"ב איים איים by the case of מכאן ועד י"ב הודש means that by his coming the גע is because of the תנאי that he made, it is understood why כשר s גט אל באומר נאמנת עלי, because he gave her the right to be מבטל the תנאי However, according to רש"י that there is a שיש of אטן ישן which we the בי"ד are concerned about (שלא יאמר גיטה קודם לבנה), what does it help that he said נאמנת עלי, if we are concerned that it may be a גט ישן! See מהרש"א.

However, there is also a difficulty on the פירוש ר"ה regarding that case, where the husband said here is your as long as I will be not in your presence for thirty days -

דמשני באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי –

Where the גמרא also answers that we are discussing a case where he said, 'she is believed onto me to say that I did not come'; this is not a sufficient answer, for -

מכל מקום ניחוש שמא בטל את הגט דכיון דלא אמר מעכשיו – Nonetheless we should be concerned that perhaps he was גט the גט, since in this case he did not say מעכשיו -

-ואין הגט חל עד שיעבור מנגד פניה ל' יום ואם בתוך כך בטלו לא הוי גט is not effective until he was not in her presence for thirty days, and if he was the גט before the thirty days, there is no גט, so why are we not concerned מיס פייס?!

מוספות answers:

ונראה לרבינו יצחק דלא חיישינן לשמא פייס -

And it is the view of the ר"י that we are not concerned for שמא פייס, that perhaps he was actually גט the מבטל - κ

אלא חיישינן משום לעז בעלמא שיוציא הבעל לעז שבטל את הגט – But rather we are concerned for loose gossip that the husband will spread a rumor that he was מבטל the are the מבטל, this is the meaning of שמא פייס (here), so therefore -

והשתא משני שפיר באומר נאמנת כולי –

Now the גמרא properly answers that he said, 'she is to be believed', etc. -

− ¹⁵ דכיון שהאמינה עליו שוב לא יוציא לעז דכסיפא ליה מלתא

For since she is believed by him, he will not then be לעז a מוציא for it is embarrassing to him -

והשתא משני שפיר גם לפירוש הקונטרס -16

So now that we say שמא פייס means that the husband will be גמרא, the גמרא answers properly even according to פירש"י -

וכן משמע התם מתוך פירושו¹⁷ דלא הוי אלא לעז שהזכיר בדברי המקשה ערעורו של בעל:

¹³ (Perhaps) the שמא פּייס משמא מייס is only before the wife received the גט, but not after he gave it to her (even if it is with a תוס' ד"ה חיישינן.). See previous תוס' ד"ה חיישינן.

 $^{^{14}}$ This is regarding the case of שאעבור מנגד פניך ל' יום, from which there was a question on פירוש ר"ת.

¹⁵ See 'Thinking it over'.

¹⁶ See footnote # 12. Even in the case of מכאן ועד י"ב חודש we are not concerned that he actually returned, but that he will be מוציא לעז that he returned, in order to cast doubt on the גע. However since he said כסיפא ליה to deny her statement and be מילתא that he returned.

רש"י in גיטין עו,ב ד"ה שמא, states רש"י ולאחר מערער אתי בעל מערער ואמר פייסתי.

And it also seems so from פירש"י there that it is only a לעז, for רש"י, for mentions in the words of the questioner, the husband's challenge to the גט.

SUMMARY

THINKING IT OVER

_

¹⁸ See footnote # 15.

¹⁹ See בל"י אות תכח.